

1.

Hvor der hverken er vand eller jord og der ikke findes ild og vind, dér glimter stjernene ikke, dér stråler solen ikke, dér lyser månen ikke, dér findes intet mørke. *Nirvāna*

Når den hellige vismand gennem stilheden personligt har erkendt dette så bliver han fri for materielt og immatrielt, fra behag og fra ubehag.

(*Udāna*, 9)

2.

Bhagavat opholdt sig i Śrāvastī. Så kom en munk hen til ham og da han havde sat sig ned sagde han til Bhagavat:

Man taler om at tæmme begæret, om at tæmme hadet og om at tæmme dårskaben; men hvad er disse tre udtryk for?

Jo, tæmningen af begæret, hadet og dårskaben er en betegnelse for nirvānatilstanden. Dermed angives lasternes ophør.

Da det var blevet nævnt sagde den pågældende munk så til Bhagavat:

Der tales igen og igen om det udødelige, men hvad i alverden er det udødelige og hvilken vej fører til det udødelige?

Jo, begærets ophør, hadets ophør og dumhedens ophør – det kaldes det udødelige. Og det er lige netop den ædle otteleddede vej der fører til det udødelige, dvs. den rette anskuelse osv. til og med den rette koncentration.

(*Samyutta Nikāya*, V,8)